

ærede Medlemmer vilse lægge Mærke til, at Lovudkastets § 3 gaaer ud fra, at en $1\frac{1}{2}$ Punds Uldtrøje skal regnes lig med $3\frac{3}{4}$ Pund raa, uvasket Uld; men ligesom jeg før tillod mig at bemærke, at 3 Pund er for Lidt, saaledes troer jeg, at $3\frac{3}{4}$ Pund maafløe er lidt for Meget; jeg troer, efter den Mening, jeg har kunnet danne mig efter Acterne, at $3\frac{1}{2}$ Pund omtrent vil være det Quantum, som træffer det Rette. Iøvrigt er det en Selvfølge, at man ikke nu saaledes som tidligere har nogen Garanti for, at en færøist $1\frac{1}{2}$ Punds Uldtrøje vedbliver at være det Samme, som den tidligere har været; den er jo nu en fri Handelsgegenstand, og den kan altsaa gjøres mindre og mindre god. Det vilde saaledes vistnok i og for sig været heldigere, om man havde kunnet holde sig til den fornuftige Tanke at gaae ud fra Gjennemsnitsprisen for Raaproducter, men jeg har, som sagt, troet at burde støtte mig til det Resultat, hvortil Sagtinget efter gjentagne Forhandlinger er kommet. — Med Hensyn til en Ytring fra den ærede 2den Landsthingsmand for 8de Kreds (Krog) skal jeg bemærke, at det ganske rigtigt er Tilfældet, at der ifjor — jeg troer ikke, at det ostere har fundet Sted — er blevet indført islandst Uld til Færøerne, hvor den er bleven forarbejdet til Trøier, der saa naturligviis igjen ere blevne udsprte som færøist. Det har været mig om at gjøre at komme til Klarhed om, hvorvidt der virkelig kunde tillægges denne Omstændighed nogen stor Betydning med Hensyn til Capitelstartens Ansættelse, og jeg har i den Anledning henvendt mig til en Kjøbmand, som har handlet baade paa Island og Færøerne. Han har da meddeelt, at der i 1856 for ham forliste et Fartøi med islandst Uld, bestemt til England, paa Færøerne. Af Ulden blev omtrent bjerget Halvdelen, ca. 70 Baller, som, efter at være optagne af Søen, bleve folgte ved offentlig Auction. Kjøberne lode Ulden vasse i fersk Vand og, efter at have tørret den, for Størstedelen forarbejde til Trøier, hvoraf han selv kjøbte den største Part, og som han fandt være af fortrinlig Dvalitet. Han siger endvidere, at Indbyggerne ofte med Nøds have omtalt den islandst Uld, som kom fra Seidissfjord, og at han selv tidligere flere Gange

havde bragt enkelte Baller færøist Uld til Markedet, for hvilke han ikke havde opnaaet saa høi en Priis som for bedst nordlandst islandst Uld. Navnlig dette Sidste har bibragt mig den Tanke, at den islandst Uld i det Hele taget ikke er mindre værd end den færøist, og at altsaa den Omstændighed, at der til Færøerne kommer nogen islandst Uld, der som Raaproduct kan sælges til idetmindste ligesaa høi Priis som den færøist, neppe vil have haft nogen Indflydelse paa Capitelstarten. Det vilde ogsaa neppe være almindeligt at indføre islandst Uld til Færøerne, naar denne som Raaproduct kunde naae en høiere Priis end den færøist. — Jeg skal slutte med at gjentage, hvad jeg før bemærkede, at jeg ikke kan ønske andet end, at denne Sag bliver nøiere drøftet; forsaavidt altsaa den første ærede Talers Udtalelse om et Udvalgs Nedsættelse skulde finde Anklang i Thinget, er dette Noget, jeg ikke kan have det Mindste imod.

Krog: Efter den høitærede Ministers Foredrag, som giver os flere gode Oplysninger om Sagen, vil Thinget vistnok, haaber jeg, lettere komme til den Erkjendelse, at et Udvalg vilde være til Gavn for, at vi kunne faae de Oplysninger om Sagen, som vi nu have hørt ikke ere saa ganske lette at komme til. Med Hensyn til den Uld fra Seidissfjord, som den høitærede Justitsminister omtalte, og Kjøbmandens Mening om den, at den var fortrinligere end den færøist Uld, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Omstændighed, som ikke kan være Nogle eller i alt Fald ret Mange af Thingets ærede Medlemmer bekendt. Den islandst Uld blev, som Kjøbmanden ganske rigtig har oplyst, vasket i fersk Vand og folgt, og saa sendt ud for at gjøres til Trøier; men naar den færøist Uld bliver sendt ud for at virkes til Trøier, saa er den ikke blot isorveien vasket, men ogsaa undergaaet en anden Proces, som naturligviis forringer Ulden, som bruges til Trøier. Al den fine Uld bliver først nappet fra og brugt til fine Klæder og kommer aldrig i Handelen, og den er af megen Værdi. Det skal man huske paa, naar man vil bestemme Forholdet mellem færøist og islandst Uld, thi naar der sælges vasket Uld, er